

Tá moja mamička
mosí žalostná byt,
[: vychovaja synka,
mosí vojáčkem byt.:]

Vychovala synka
jako Jezulátko,
[: bude za ním plakat
to švárné děvčátko.:]

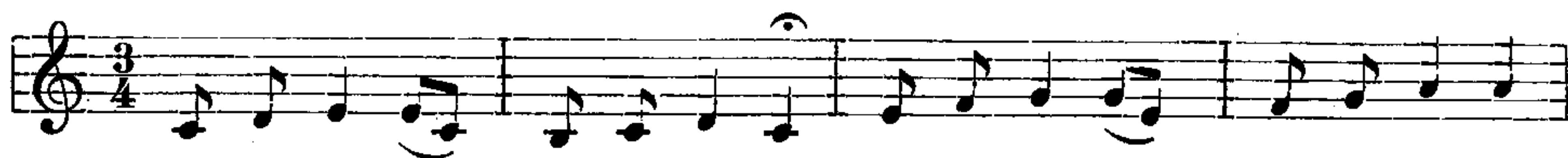
Bude za ním plakat
a rukama łomit,
[: škoda ťa, šohajku,
škoda vojáčkem byt.:]

Škoda ťa, šohajku,
tvéj krvi červenéj,
[: že ju mosíš vylét
na lúce zelenéj.:]

1173.

Od Dačic.

Bart. I. 52.

Volně.

Dyž sem za mí - lou chodíval, dyž sem za mí - lou chodí-val,

ma-ly štěs - tí sem mí-vá-val, ma-ly štěs - tí sem mí-vá-val.

[: Dyž sem za milou chodíval,
maly štěstí sem mívával. :]

[: Slezu-li já s koně svého,
seš zbavena věnce tvého. :]

[: Maly štěstí i neštěstí,
potkalo mně děvče hezky. :]

[: Věnce tvého, zeleného
cos dostala od milého! :]

[: Potkalo mně, neznalo mně,
zašlo za mně, volalo mně. :]

[: Cos dostala, musíš schovat
a já musím mašírovat :]

[: Pod' synečku, z pravé strany
pomož na mně plachtu trávy. :]

[: Do pole, tam do širého,
tam zahyne chasy mnoho. :]

[: Těžší tráva než otava,
proč' si, milá, toliž žala? :]

[: Těš nás Pán Bůh, těš nás oba,
mě na vojně tebe doma. :]

[: Nažala sem do sytosti,
abych měla kravám dosti. :]

[: Těš nás Pán Bůh v každé chvíli
mně na vojně, tebe v síni. :]

[: Kravám dosti, koni tvému,
koníčkovi sedlanému. :]

[: Síň, sekničku zametala,
slzami ji polévala. :]

[: Bude-li kůň trávu jísti,
musíš s něho dolů slézt. :]

[: Co pak pláčeš a naříkáš,
dyť mně přece tu ještě máš. :]